

7. DILEMMA

Tekst: Niels-Simon Larsen

Mel: Det er hvidt herude.

Det er varmt derude,
men herinde bag min rude
vifter der en kølig vind.
Det fordi jeg har en blæser,
aircondition – roligt hvæser.
Der dog uro i mit sind.

Nede på alleen,
når jeg sidder på cafeen,
rammer strålevarmen mig.
Også der som klimasynder
sidder jeg på bløde hynder.
Burde jeg mon sige nej?

Hvad skal jeg forandre,
hvorfor skal jeg tænke på andre?
Jeg er ikke Gud, men mig.
Det for meget at forlange
af en lille klimafange,
fanget i en klimaleg.

Det nu ret alvorligt.
Høres mange gange årligt,
men hvad er det, jeg skal gøre?
Slukke lyset, spar på vandet?
Arh, der må da være andet,
jeg kan næsten blive skør.

Skal jeg vær' ulydig,
ikke mere være dydig?
Ud på gaden klam og kold!
Vi civile har en styrke,
den må vi nok til at dyrke.
Kan vi gøre det uden vold?

Det er her jeg lander.
Intet gøre – jeg forbander.
Det er klart, jeg møder op.
Går det løs på flere måder,
håber jeg fornuften råder.
Der' et ord, der hedder: Stop!